

странъ DE и страна BC по посокѣ-тѣ на DF , то ѡгълъ $ABC = \angle EDF$, ако и да не имъ сѫ равни страни-ты.

Ако чръта CD е отвѣсна възъ чрътѣ AB (чр. 10.), то ѡгълъ ACD е

чр. 10.

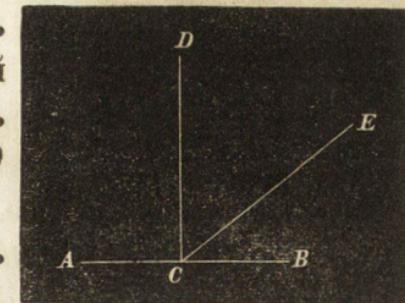
правъ; така сѫщѣ и ѡгълъ DCB е правъ. Правый ѡгълъ ся означава съ французскѣ-тѣ буквѣ D отъ рѣчъ *droit*.

҃гълъ, по-голѣмъ отъ правъ, нарича сѧ *шълън* напр. ACE ; а ѡгълъ, по-малъкъ отъ правъ, нарича сѧ *остъръ* напр. ECB (чр. 10).

8. — Ако чръта CD , коя-то е отвѣсна възъ

чр. 11.

AB (чр. 11.) ся завръти около точкѣ D и вземе положеніе-то на чрътѣ DE , то ѡгълъ ADC ще ся увеличи съ $\angle CDE$, съ кой-то ѡгълъ CDB ще ся смали, слѣд. $ADE + EDB$ сѫ рав-

ни съ ѡгълъ $ADC + CDB$; иъ ѡгълъ ADC и CDB сѫ прави, слѣд. ѡгълъ $ADE + EDB$ сѫ равни съ два правы ѡгла.

҃гли ADE и EDB ся наричатъ *смѣжни* ѡгли, т. е. смѣжни-ти ѡгли сѫ такыва, кои-то имѣть единъ общъ странъ (DE), а други-ты двѣ страни (AD и DB) ся намиратъ на единъ правъ чрътѣ. И тѣй смѣжни-ти ѡгли сѫ равни съ два правы ѡгла.

